

NOORD-BRABANDER

Dinsdag 1 December.

DICERE VERUM QUID VETAT?

Horatius.

FRANKRIJK.

Er is veel spraak, dat de Heeren Guizot en Duchâtel in het kabinet zullen vervangen worden door de Heeren Molé en Lamartine.

— De *Univers* bevat heden wederom nadere geruststelling nopens de gezondheid van den H. Vader, die nog een lang bezit van dat dierbaar Hooft aan de Kerk belooft.

— Het *Mémorial van Dieppe* meldt, dat een oude knevelbaard van het 95. regiment van linie, met name Pierre Touchard, geboren te Beaumont-le-Vicomte (Sarthe), in Frankrijk is teruggekomen, wa' acht en twintig jaren verkwijnd te hebben in het distrikt van Archangel, waar hij heengezonden werd, na in 1812 krijsgesvangen te zijn gemaakt. Hij verzekert, dat er zich nog met duizenden van Franschen in die barre streken van Rusland bevinden, en hij zijne terugkomst te danken heeft aan het tusschen beiden treden des zoons van Eugene de Beauharnais, thans schoonschoon van Keizer Nicolaas.

— In een brief uit Malta, den 1. November gedagteekend, leest men het volgende nopens den Emir-Beschr: hij is ongeveer 75 jaren oud; draagt het costuum van zijn land, doch geene decoraties; de uitdrukking van zijn gelaat is despotisch; kromme neus, doordringende oogen, bruine tint, ziedaar het portret van den Vorst der Druzen. Zijn spraak is koel en afgemeten; nooit zegt hij meer dan drie woorden achter een, en men ziet, dat hij zich moeite geeft, om met deftigheid te spreken. Hij rookt den ganschen dag door. Van zijne aankomst af, is hij dagelijks ter Mis gegaan, en heeft ook eene gelofte vervuld, welke hij, alvorens zich onder Englands bescherming te stellen, aan de Madonna van den Carmel gedaan had.

— Het gerucht liep, dat de asch van Napoleon te Cherbourg is aangekomen.

— Den Heeren Lamennais en Pagnerre is hun vonnis thans be- teekend. Binnen de vijf dagen kunnen de belanghebbenden zich in appel voorzien; in geval zij hiervan gebruik maken, zal de zaak op nieuw Maandag den 30. November voor de Jurij verschijnen.

BELGIE.

In een koffijhuis op de Fransche grenzen snoefde een knaap, dat men hem 30 duizend franken geboden had, wanneer hij den Koning zou willen vermoorden, doch, dat hij 't voor dien prijs niet had willen aannemen; evenwel met 50 duizend franken zou hij er toe besloten hebben. — De politie heeft den habbelaar in bewaring genomen.

— De Katholieke Universiteit te Leuven telt op den oogenblik 488 kweekelingen, dat is 17 meer dan verleden jaar; buitendien staan er nu nog tusschen de 15 en 20 ingeschreven te worden, en zal men er dus met 1 Januarij 1841 over de 500. studenten tellen. Het Collegie, onder toezigt der Universiteit, is thans 154 scholieren sterk; vroeger waren er nooit meer dan 60.

— De Heer Thom, gouverneur van Henegouwen, is thans te Mons uit Parijs teruggekeerd; geheel van zijne kwaal (de steen) genezen; de weggenomen zelfstandigheid weegt veertig grammen, en heeft den omvang van een groot hoender-ey.

— Een hoerenmeisje, zich van Furnes naar Lijeren begevende, bevond zich onder weg in gezelschap van een paar personen, die Fransch spraken en er zeer verdacht uitzagen; niet denkende, dat het onnoozel meisje hen verstaan zou, onderhielden zij elkaer in 't Fransch over den afloop hunner onderneming; niet meer of minder dan een diefstal met moord gepaard, op een meisje in de nabijheid gepleegd. Bij aankomst heeft de verschrikte boerendochter de zaak aangegeven, en is het tweetal booswichten terstond gevat; — na onderzoek vond men vier honderd franken in den zak van den een, en het met bloed besmeurde mes in dien van den ander. Twee anderen, die hun behulpzaam geweest waren, zijn nog niet achterhaald; ook hebben de daders tot dus verre hardnekkig verzwegen, waar en op wie de misdaad is voltrokken.

— Uit Napels schrijft men van den 2. November, dat een vreeslijke hagelslag groote schade heeft toegebracht aan het stadje Noto en zijne omstreken (op Sicilië). Er zijn hagelsteenen van 17 oncen gevallen. Al de daken zijn door de hui vernield.

— Den 12. dezer, s'avonds ten 6 ure, is er een brand uitgebarsten in de Artillerie-kaserne te Glogau in Silezië (Pruissen). De schade beliep 100 duizend thalers, zoo aan de gebouwen, als aan kleeding- en wapenstukken, voornamelijk van de Artillerie der Landwehr.

— Uit Rome berigt men, dat de kinderpokken er vreeslijk blijven heerschen, en er zelfs dezer dagen een tachtig jarig burger, die 40. jaren verleden goed was ingeënt, het leven bij heeft ingeschoten.

— In den *Morning-Chronicle* leest men: tot dus verre was het getal Israëliten in Londen nog niet met zekerheid bekend; doch, naar aanleiding van het getal hunner huwelijken in den loop van dit jaar (bedragende 160), zou men kunnen opmaken, dat er 20 duizend zijn moeten; het dubbele getal van de secte der kwakers, die in het afgelopen jaar slechts 76 huwelijken hebben gesloten.

— Den 27 November is te Antwerpen in den echt getreden de beroemde Historieschilder Gustaaf Wappers, met Meisvrouw Knight.

NEDERLANDEN.

Te Nijmegen is, in 82 jarigen ouderdom overleden, de Generaal Baron Kraijenhoff, onder Koning Lodewijk Minister van Oorlog, een man van groote geleerdheid, bekend als schrijver van meer dan een geacht werk. De *Militaire Spectator* zal hulde doen aan den grijzen krijgsman, op wien wij dan later nogmaals terugkomen.

— Wij lezen in het *Handelsblad*, van den 28. dezer, de navolgende belangrijke regelen: Amsterdam, Vrijdag 27 November: »Wij rekenen ons verplicht, de aandacht der Regering te vestigen op twee artikelen, voorkomende in de *Arnhemse Courant* van den 24. dezer. Het eerste draagt ten opschrift: *Het Leger*; en voert, dunkt ons, in allen deele den stempel der waarheid. Het andere is een brief aan de Redactie, en bevat eene opgaaft van feiten, waarover de Katholijken in het kanton Zalt-Bommel zich met veel grond beklagen. Wij twijfelen niet, of, de Koning, met deze omstandigheden bekend wordende, zal, zoo ver zulks van de Hooge Regering afhangt, het onregt, in dien brief aangewezen, doen herstellen. Het is onzerantwoordelijk, dat onder onze Staatsdienaren, er zich geen enkele bevindt, die Z. M. op zulk eene partijdige en beleedigende handelwijze, een groot deel zijner getrouwe onderdanen aangedaan, opmerkzaam maakt en voorzieningen daartegen voorstelt.

— De *Arondbode* zegt, dat de Generaal-Majoor Abram Rudolf de Muralt, Provinciaal-kommandant van Noord-Brabant, aan den Koning verzocht heeft, om in den Adelstand verheven te worden, hetwelk Zijne Majesteit dien Generaal goedgunstig heeft toegestaan.

— Men schrijft ons uit Londen: Het Engelsche Koninklijke kraamkind zal waarschijnlijk worden gedoopt met de namen van Alexandrina Victoria. Op den Doopdag eerst zal de hoofdstad savonds prachtig verlicht zijn.

Ten opzigt der tegenwoordige gestalte van het *Handelsblad*, willen wij het volgende overnemen uit de *Vlissingsche Courant* *) van Dingsdag 3. November.

HET HANDELSBLAD.

» Dit blad heeft, in den laatsten tijd, eenige Eksche artikelen geleverd, welke aan de voorstanders van echt constitutionele beginselen in ons vaderland hartelijk welkom waren, en waarop dan ook de journales, welke men met den naam van oppositie-bladen vereert, met blijbare tevredenheid, over deze aanwinst ter bevordering van grondwettigheid in *Nederland*, de aandacht hunner lezers hebben gevestigd, terwijl zij hulde aan de veranderde en verbeterde gevoelens van het *H. B.* toebagten.

» Dit klimmen in achting der constitutionele partij schijnt echter voor het *H. B.* niet voldoende te zijn. Het wil ook de Regering, ook de aristocratie, zooveel mogelijk, te vriend hebben en houden; en wie hiertaan twijfelen mogt, hebbe slechts te lezen het door de *Arnhemse Courant*, in zijn no. van 31 der vorige maand, zoo wél gerefuteerde artikel van het *Handelsblad*, voorkomende in zijn no. van den 27. October, bevattende waarschuwingen aan de Vertegenwoordiging, om zich toch zóódanig te gedragen, dat

*) Het bevoetmd ons, dat de *Vlissingsche Courant*, een oppositie-blad, dat doorgaans zeer bedaarde en bondige vertoogen levert, nog niet meer algemeen in Noord-Brabant bekend is. (Cath. Ned. St.)

de behoefte aan *regstreeksche verkiezingen* zich nog niet meer en niet dringender, *doe gevoelen*.

» Dit was een artikeltje tegen *voldoening van de aristocratie*.

» Maar de *Regering* moest ook nog een bewijs hebben van de *vriendschap en getrouwheid van het H. B.*; en, niettegenstaande voortevoren, in datzelfde blad, klagten waren aangeheven, dat de *vertegenwoordigers wel mooie woorden*, doch geene krachtige prostatien tegen ongrondwettige handelingen durfden uiten, — trekt hetzelfde als nu, in zijn no. van 31 October II., tegen die *vertegenwoordiging te velde*, omdat zij, art. 51 der grondwet willende handhaven, het voornemen heeft, om in geen onderzoek der door de regering aan te bieden wets-ontwerpen te treden, dan na 's Konings inhuuldiging.

» Dit handhaven van gezegd artikel is, volgens het *H. B.*, niet zoo als het behoort. De Staten-Generaal hadden in art. 51. in plaats van » *bij het aanvaarden* » moeten lezen: *zoo spoedig mogelijk na de aanvaarding*; en de reden, (het voorwendsel) om *dus* te lezen, vindt het *H. B.* daarin, dat de regering geen dag stil zal staan, dat zekere daden van regering onmiddellijk na den overgang der Kroon, en eer het mogelijk is de inhuuldiging te doen plaats vinden, *moeten* worden verrigt; dat, volgens de Grondwet, de Kroon *ipso jure* overgaat, en dat, zoo de Grondwet gewild had, dat de nieuwe Koning met Regeren wachtte, tot na de inhuuldiging, zij dan gezegd had, *voor de aanvaarding*.

» De Grondwet heeft, naar ons inzien, juist gezegd, wat zij zeggen wilde: » *Bij, dat is gelijktijdig met de aanvaarding*; dus niet voor of na. En de reden hiervan is lastbaar.

» De Grondwet heeft geen tusschenvak willen laten bestaan, gedurende hetwelk zij zou ophouden te werken, dat zij, althans voor den regerende Vorst, die haar niet bezworen had, niet verbindend zoude zijn. Zij heeft de consequentien voorzien en willen voorkomen, welke uit zulk een tusschen-vak en de daden van regering, welke gedurende hetzelfde gepleegd worden, voor de natie zouden kunnen ontstaan. Zij heeft daarom de beëdiging en inhuuldiging *gelijktijdig* met de aanvaarding der regering bepaald. Zij wilde hierdoor tevens den waarborg verschaffen, dat er werkelijk beëdiging en inhuuldiging zou plaats hebben; dat de nieuwe Vorst geene magt zou in handen hebben, om de beëdiging te ontgaan en te regeren, *zonder* eene voor hem verbindende Grondwet.

» Daarom ook is de eeds-aflegging door de Staten-Generaal, bij art. 53 bepaald, te zullen geschieden na eeds-aflegging, door den Koning.

» Het *H. B.* spreekt van eene *onmogelijkheid*, maar het kan dit, inzonderheid bij het thans bestaande geval, niet opregtelijk meenen.

» Wat toch kon verhinderen, dat de abdicatie en de overdracht der kroon en der koninklijke waardigheid te *Amsterdam* in den bôezem der bijeengeroepen vereenigde Staten-Generaal, en onmiddellijk daarna de beëdiging en inhuuldiging van den nieuwen Koning plaats vonden? Wij vragen te goeder trouw aan het *H. B.*, of, in dit geval, de regering, de *grondwettelijke* regering, maar éénen dag, maar één uur had behoeven stil te staan?

» Wij vragen meer: namelijk, of door de overdracht op die wijze bij eene, zoo plegtige erkenning des nieuwen Konings, door de gezamenlijke vertegenwoordigers des volks, niet tevens bij de natie de twijfel zou zijn opgeheven, omtrent de wettigheid der overdracht *ook van den koninklijken titel*, reeds bij het leven des vorigen Konings; *twijfel, die nu, bij het lezen van art. 45 der Grondwet, noodzakelijk ontstaan moet*. Want het *H. B.* moge beweren, zoo veel het wil, dat de kroon *ipso jure* overgaat; het kan dit duidelijk gestelde artikel niet wegcijferen, hetwelk wil, dat slechts één Koning dezen titel voeren zal, en dat, wanneer er een Koning leeft, die buiten staat geraakt, om te regeren, er zoolang een *regent* met het koninklijk gezag zal bekleeft worden.

» En ware men bevreemd geweest, dat de vertegenwoordiging hui-verig zoude zijn, om, bij het bestaan van dit art., de voordragt goed te keuren; men kon in tijds eene wijziging van hetzelfde artikel hebben voorgesteld, en eene dubbele Tweede Kamer ware spoedig bijeengeroepen, welke dan tevens, zonder afwijking van de Grondwet, de beëdiging en inhuuldiging kon hebben bijgewoond.

» Dit kon geschied zijn, uithoofde de vorige Koning nog leefde. Bij het *afsterven* van eenen Vorst komt art. 45 niet te pas, maar geldt art. 13; en eene onmiddellijke bijeenroeping der Staten-Generaal, door den troonopvolger, ofschoon eene daad van regering te noemen, vloeit uit zijn regt van *erfopvolging*, en de bepaling bij art. 51 der grondwet onmiddellijk voort, en wordt er door gewettigd.

» Nu intusschen moeten de Staten-Generaal art. 45 lezen, alsof er stond: *ten ware de Koning, zich buiten staat achtende, afstand doet van de kroon ten behoeve van zijnen opvolger, in welk geval beiden den titel der oninklijke Kwaardigheid zullen kunnen voeren*.

» Maar, immers om art. 51, zooveel als art. 45, op de bovenvermelde wijze te kunnen lezen, moest er achter den eed der Staten-Generaal staan ugedrukt: » *ten ware ik, onder zekere om-*

standigheden mogt noodig oordeelen, in eenig art. der Grondwet iets anders te lezen dan er staat, of er iets bij te voegen, wat er naar mijn oordeel in vergeten is.

» Het *H. B.* zal, naar wij vermoenen, deze onze redenering noemen, even als het zelfs het besluit der Staten-Generaal gedaan heeft *een ijdel scherm met letters*.

» Wij moeten echter het *H. B.* doen opmerken, dat de *letters*, in de aangehaalde artikelen, *woorden* vormen, en dat, die woorden *handelingen* uitdrukken, — en wel *handelingen van zeer gewigtigen aard*; en dat, wanneer het aan de Staten-Generaal, volgens *trouwen afgelegden eed, geoorloofd is, toe te stemmen*, dat er zeer gewigtige handelingen, bij de Grondwet voorgeschreven, *niet, of anders, of later* plaats vinden, dan de grondwet uitdrukkelijk vordert, — de eed der Staten-Generaal hnn evenzeer veroorlooft, toe te stemmen, dat ook *in alle andere opzigten* handelingen, door de Grondwet gevorderd, *niet of anders of later* plaats vinden, dan er geschreven staat, en zelfs onder het beweren, dat eene tegenovergestelde handelwijze *een ijdel scherm met letters* zijn zoude.

» Ziedaar de consequentie, waartoe de leer, door het *H. B.* in zijn voormeld No. gepredikt, regelrecht voeren zou; en wij vragen het of, daar het van eene *andere* zijde zoo zeer op de nauwgezette eerbiediging der grondwet aandringt, en maar volstrekt de wettigheid der samenstelling van de tegenwoordige Tweede Kamer niet erkennen wil, dat blad niet het bewijs levert van de verregaandste inconsequentie?

» Hoe! wanneer de Staten-Generaal art. 51 lezen mogen, zoo als het *H. B.* wil, dat geschieden zal, waarom zouden zij dan art. 81 niet mogen lezen, alsof er stond: » *ten ware er geene wettelijk geconstitueerde Provinciale Staten, in eenig gewest, mogten bestaan, als wanneer de benoeming der leden voor de Tweede Kamer door den Koning zal geschieden*.

» Ware eene dergelijke lezing dan zooveel onnatuurlijker, dan die der andere artikelen door ons aangehaald? Immers in geenen deele?

» Uit dit een en ander blijkt bij vernieuwing, dat het *H. B.*, bij de mededeeling van stukken, staatkundige redeneringen behelzende, van geen bepaald stelsel, van geene vaste beginselen uitgaat; dat er eenige mannen aan arbeiden, welke de *constitutionele*, — en andere, welke de *vaderlijke* regering voorstaan; dat ieder op zijne beurt iets in het *H. B.* vinden kan, hetwelk zijne staatkundige gevoelens bevredigt, en alzoo voor hem aangenaam is; dat het *H. B.* morgen omver werpt en afbreekt, wat het gisteren met vlijt en bekwamheid heeft opgebouwd; dat het, met andere woorden, *in de eene hand vuur, en in de andere water draagt*.

» Het doet ons leed, dat zoodanig ons oordeel zijn moet over een blad, hetwelk, onder andere oogpunten, zooveel achting verdient en zooveel vertrouwen bezit; en uit dien hoofde, wilde het *consequent* de goede zaak des vaderlands en der natie voorstaan en bevorderen, voor beiden van zulk een onberekenbaar nut kon zijn.

» Nervoelgens spreekt (zoggen de *Catholijke Nederlandsche Stemmen*.) de *Vlissingche Courant* van zichzelf, op eene wijze, die onze gevoelens zoo juist uitdrukt, dat wij hare woorden, in dit opzigt, als de onze kunnen overnemen.

» Nu nog een enkel woord omtrent ons-zelfen. Wij verwachten, door ons aanhoudend en volstandig drukken op daden van regering, welke wij met de Grondwet niet kunnen rijmen, den schijn op ons te laden, van de regering van onzen nieuwen Koning te wilken bemoeijolijken, die regering bij onze lezers in minachting te brengen en de gehechtheid, de liefde voor den Vorst bij hen te doen vermindere.

» Wij betuigen, »met de hand op het hart,» juist het tegenovergestelde te beoogen; doch wij beschouwen als den onmisbare weg, om *hiertoe* te geraken, dat er door de nieuwe regering overtuigende bewijzen geleverd worden *van den alternatiewezelsten eerbied voor de handhaving en naleving der grondwet, niet in sommige, maar in al hare deelen*.

» Wij zijn overtuigd, dat het begin eener regering onder de beschuldigingen van *inconstitutionality* geen goeden grond kan leggen voor haar geluk en hare duurzaamheid.

» Vandaar, dat wij het voor het algemeene welzijn, zoowel der regering als van land en volk, nog altijd als wenschelijk blijven beschouwen, dat er mogt kunnen gehandeld worden, op den voet als bij een onzer vorige artikelen (*Vlissingche Courant* van den 29. October II) is aangewezen; iets, hetwelk de regering nog in hare hand heeft te bewerken.

» Daardoor zouden, onzes erachtens, alle billijke en gegronde klagten over ongrondwettige daden worden opgeheven, en zelfs tot den schijn toe worden weggenomen, dat het der nieuwe regering aan nauwgezetten eerbied voor de Grondwet mangelde.

» Daardoor zouden alle welgezinden met nieuwen moed, met een te vaster vertrouwen worden vervuld, en eerlang zou welligt het verblijdend verschijnsel ontstaan, dat zij, die men vroeger oppositie bladen noemde, geene waardiger en aangenaamer taak te vervullen hadden, dan de daden der regering te verdedigen en hare maatregelen voor te staan.

In de CATHOLIJKE NEDERLANDSCHE STEMMEN van den 14. November leest men:

CONSTITUTIONALITEIT IN NEDERLAND.

De geheele onafhankelijke periodieke pers heeft betoogd, dat alles, wat hij en sedert den afstand van WILLEM I heeft plaats gehad, *inconstitutioneel* is, en dat zelfs de samenstelling der tegenwoordige Tweede Kamer, deels uit hoofde der ongrondwettige benoeming van drie leden uit *Limburg*, deels uit hoofde der ongrondwettige benoeming van leden voor *Noord- en Zuid-Holland*, deels door algemeen bekende medestemming van Gouverneurs, voor Leden van de Tweede Kamer, geheel en al ongrondwettig is: terwijl intusschen al die leden der Tweede Kamer plegtig hebben gezworen: dat zij de Grondwet der Nederlanden zullen onderhouden en handhaven; dat zij BIJ GEENE GELEGENHEID EN ONDER GEEN VOORWENDSEL, HOE OOK GENAAMD, DAARVAN ZULLEN AFWIJKEN, OF VERSTEMMEN, DAT DAARVAN AFGEWEKEN WORDE."

^Noch het gouvernement, noch de Tweede Kamer heeft zich over de stem der publieke opinie bekommerd; Gouvernement en Tweede Kamer schijnen zich dus te verbeelden, dat men de Grondwet geheel uit het oog kan verliezen, of aan dezelve eene willekeurige, onnatuurlijke uitlegging kan geven, zonder van de Grondwet af te wijken, of toe te stemmen, dat daarvan, in eenig geval, of onder eenig voorwendsel afgeweken worde? — Maar zoo denkt de massa der natie er niet over.

De consequentien van dit verschil tusschen de meening van het gouvernement en het gevoelen der natie, kunnen echter van het hoogste gewigt worden; en de vraag zou daarbij niet zijn: „Hoe denkt er de Regering over; hoe zal de regering het beslissen?" Maar: „hoe zal de regterlijke magt, en bepaaldelijk de onafhankelijke hooge raad, de zaak beoordeelen: hoedanig zal zijne uitspraak zijn, wanneer de natie, of een gedeelte derzelve, de ongrondwettigheid der tegenwoordige Tweede Kamer, als grondslag aannemende, alle door haar aangenomen wetten, en bepaaldelijk de belastings-wetten, als ongrondwettig, en, diensvolgens, als ONVERBINDEND beschouwerde, het betalen der belastingen weigerde?"

Dit men, alvorens op den ongrondwettigen weg verder voort te gaan, dit gewigtig punt rijpelijk overwege.

Ter voldoening aan onze belofte, in een vroeger Nummer gedaan, volgen hier eenige bijzonderheden nopens

Het maal van Guildhall; gegeven door den nieuwen Lord-Maire van Londen.

— Ontleend uit het Engelsch Dagblad *The Sun*.

Eene hoofdtafel; vijf zijtafels; vijf neventafels; vier salontafels; zeven bijtafels, en dan nog verschillende kleine tafels. — Ziedaar het slagveld. — De troepen bestonden uit de navolgende schotels: 250 terrines met schildpaddensoep, ieder van vijf pinten; 200 flesschen sorbet; 6 groote schotels met visch en 30 dito bij-schotels; 4 kalkoenen in oestersaus; 60 gebraden kippen; 60 schotels met klein gevogelte; 46 met kapuinen; 60 Fransche pasteijsen; 60 duiven-pasteijsen; 53 versierde hammen; 43 koelongen; 4 ossenkwartieren; 3 ossenribben; 15 schotels met gort-beef, op verschillende wijze toebereid; 6 schotels met asperges; 60 met aardappels en andere groenten; 48 met kreeften en steunkrabben; 140 met geleijsen; 50 met blanc-manger; 40 met taarten en crèmes; 30 schalen met oranjeappels en pasteijses; 40 schotels met gebak; 20 korfjes met zuur; 60 schotels met snuisterij van suikergoed; 66 met salade; 80 met gebraden kalkoen; 6 met geitengebraad; 80 fezanten; 24 ganzen; 40 schotels met patrijzen; 15 met wilde eendvogels; 2 met kippen in de doperwten. — Eene ontelbare menigte Poddjngen, van allerlei kleur en gear.

Dessert.

100 ananassen, ieder van 2 tot 3 pond; 200 schalen met druiven; 250 crèmes à la glace; 50 schotels met fijne appelen; 100 met perren; 60 met suikerbeschuif; 75 korven met noten; 80 met gedroogde vruchten; vijgen, amandelen, pruimen en rozijnen; 50 schotels met geconfijte gember; 60 met gesuikerde oranjeappels; 3 kommen met bessen in brandewijn.

Dranken.

Champagne-, Rode Bordeaux-, Madera-, Port- en Xeres-wijn.

Toasten.

1.) Aan de Koningin. 2.) Aan Prins Albert. 3.) Aan de Koningin-Douairiere. 4.) Aan den Aartsbisschop van Cantorbury en aan de heerschende Kerk. 5.) Aan den Hertog van Wellington: het Leger

en de Vloot. 6.) Aan de Stad-Londen. 7.) Aan den Turkschen Gezant, en aan de verdere Afgezanten der Mogendheden bij het Hof van Engeland. 8.) Aan den bloei en de welvaart van het Engelsche Volk. 9.) Aan Lord Melbourne, en aan de verdere Ministers van Hare Majesteit. 10.) Aan Sir Robert Peel, en aan de overige Leden der Gemeente-kamer. De 11.) Toast werd door Sir Peel toegebracht aan den nieuwen Lord-Maire, en eindelijk de 12.) door Lord Melbourne aan des Lord-Maires Echtgenoot.

Ten slotte begonnen de Gezandheden door elkander gedronken te worden, en het Maal liep, op de gebruikelijke wijze in Engeland, laat en niet heel nuchter ten einde.

BRIEFWISSELING.

Maastricht, den 17. November, 1840.

Mijnheer de Redacteur!

In een nummer van uw geacht Blad werd melding gemaakt van den algemeen beroemden Pater BERNARD van de Redemptoristen. Dit was een uittreksel uit het *Journal*, hetwelk te dezer stede wordt uitgegeven, maar het zou onmogelijk zijn, dienaangaande niet iets meer te zeggen, en aldus den lof dier mannen te verzwijgen, die door aller monden wordt verkondigd.

Daags voor het Feest van Allé-Heiligen, begon de opening van het plegtig Jubilé, hetwelk de Broederschap der Geloovige Zielen gedurende vijftien achter een volgende dagen, in de parochiale Kerk van den H. Apostel Mathias mogt vieren. Na den lofzang *Veni Creator*, die in volle muziek werd uitgevoerd, beklom de eerbiedwaardige Bernard den predikstoel, en verkondigde hij de dagen van heil en zegen, van vrede en zaligheid, welker uitwerksels Maastricht thans zoo ruimschoots geniet.

Acht zijner medereligiösen, die hem waren opgevolgd, vereenigden hunne pogingen, om, te gelijk met de eerwaarde Geestelijkheid aan het bovenaardsche welzijn van Maastricht te arbeiden.

Er hadden dagelijks drie sermonen plaats, tenoemde de geloovigen te onderrigten en op te wekken; en meermaten hoorde hen luide zuchten, of zag men hen in tranen losbarsten. — Twintig biechtvaders, die in deze kerk van den vroegen morgen tot den laten avond al hunnen ijzer inspanden, behalve nog de geestelijkheid, die in de andere drie parochien in den biechtstoel tegenwoordig bleef, waren niet genoeg, om aan het verlangen der Katholijken te voldoen. — Niemand is in staat, te beschrijven, welke geestdrift het geheele volk bezield. Na de sluiting der kerk, vereenigden zich reeds weder honderden van menschen, die, ondanks het gure jaargetijde, den geheelen nacht in de open lucht doorbragten, en, onder aanhoudende verzuchtingen en gebeden, het oogenblik verbeidden, dat de deur weér geopend werd. Niet zelden zag men dezelfde menschen herhaaldelijk, niet alleen den nacht, maar nog geheel den volgenden dag, nuchter blijven, in de hoop van, na hun geweten, aan de voeten des Biechtvaders, onthoezemd te hebben, nog dienzelfden dag de H. Communie te ontvangen, en welke men, ter aller verwondering en stichting, tot zeven uren 's avonds zag uitreiken. Het jaantal Communien kan men op nagenoeg 20,000 bepalen.

Het eenigste, wat men bejammerde, was de kleinheid van de kerk, die evenwel tot zes duizend zielen binnen hare muren kan tellen. — Zulk eene oopenstapeling van menschen deed somwijlen eenige moeilijkheden duchten; maar, de ingefolgenheid van ieders geest en hart heeft alle vrees overtroffen. Het diepste stilzwijgen, de volmaakste orde en rust, heeft in alles geheerscht; niet het geringste onordelijk voorval heeft men behoeven te [betreuen. — Dit is dan nu toch wel eene onbetwistbare lozenstraffag van zoo vele uitstrooisels, alsof in andere plaatsen door de Sermonen der Eerwaarde Redemptoristen de grootste moeilijkheden zouden ontstaan zijn. Men kan hier bijvoegen, dat deze Sermonen en plegtigheden door menschen van allerlei stand, gevoelens en begrippen werden bijgewoond, en dat allen, eenpariglijk, hunne tevredenheid over alles hebben betuigd. — Vanhier dan ook dat groote voordeel, hetwelk de geheele burgerij uit deze plegtigheden heeft mogen trekken. Men moet het den Maastrichtenaars in persoon vragen, wat al goeds hwa deze dagen hebben bijgebracht. Overal ook in de min godsdienstige plaatsen deden die eerbiedwaardige mannen een onbesefbaar geestelijk voordeel, en welk ander gevoelen zou men dan van een volk, hetwelk zich Maastrichtenaars noemt, hebben kunnen uiten! — De Hooge Regering had dit insgelijks begrepen: zij zag daarin veel welvaart voor de burgerij, en nam daarom de aankomst dier lofwaardige Religieuzen ter harte, en de Hooge Regering heeft dan ook hierdoor eene bijzondere achting bij hare goede onderhoorigen verworven.

Maastricht is thans de eerste plaats van Nederland, die de heilzame vruchten van den ijver dezer godvreezende mannen geplukt heeft; — God geve, dat een dergelijk geluk ook aan verdere plaatsen ten deel valle. — Met aan dit weinige in uw geëerd Blad een plaatsje te verleenon, zult gij hem verpligten, die de eer heeft, zich te noemen:

EW. BESTENDIGEN LEZER.

De Revue de Bruxelles

— voor September, 1840 —

bevat de volgende berigten: Uit Rome meldt men: Het H. Collegie bestaat thans uit 54 Kardinalen; 12 door Pius VII., 10 door Leo XII., 32 door Gregorius XVI. benoemd; één is er nog over van onder Pius VII. Onder den thans regerenden Paus zijn 12 Kardinalen overleden. Verder telt men op dezen oogenblik 12 Patriarchen, 671 Aartsbisschoppen en Bisschoppen; 80 Zetels staan vacant; 6 Bisschoppen hebben Coadjutoren; 30 hebben er Suffraganten; 10 Zetels worden tijdelijk door Administrators waargenomen. Sedert de komst van den regerenden Paus tot den H. Stoel zijn er 17 Bisdommen opgericht, als: 1 te Algiers, 1 in Ierland, 1 in Sardinië, 4 in de Beide Sicilien, 1 in Canada, 1 in Californië, 5 in de Vereenigde Staten, 3 in Zuid-America. Het getal Apostolische Vicariaten in de verschillende wereldstreken belooft 57; allen staan onder leiding en toezicht der Propaganda.

Te Tunis is een jong Architect aangekomen, de Heer Jourdan belast met het oprigten van een Gedenkteeken ter nagedachtenis van den H. Lodewijk, en zulks ter hoogste spitse van het Carthaagsche gebergte, op de plaats waar de overlevering wil, dat die beroemde Koning van Frankrijk begraven werd. De kunstenaar heeft besloten, dit monument te doen bestaan in eene kapel van Gothischen bouwtrant, geheel in den geest des tijds, wanneer Saint Louis de France daàrten kruistogt schitterde. — Deze onderneming doet alle eer aan Lodewijk-Filips, die haar laat bewerkstelligen.

Om de tabakrookzucht der Belgen te gemoet te komen, zijn er op den spoorweg daàr ook Diligences aangelegd, waarin de reiziger zich van pijpen of cigaren mag bedienen.

In België is dezer dagen de Vlaamsche Letterkunde wederom verrijkt met verscheiden Dicht- en Proza-werken, als: *Vaderlandsche Gedichten*, door Pr. van Duijse; III. deel; *Letteroefeningen*, door J. B. Vervier, I deel; *Geschiedenis der Nederlanden*, door den Abbé Vermeulen; *Noëmi*, Dichtstuk door J. Nolet de Brouwere; *Ieesoefeningen*, door Willequet en Courtmànt; *Jaarboeken van de Missiën tot verspreiding des Katholijken Geloofs*, bij Hanteg, te Mechelen.

Het VI. deel der Werken van den Heer J. J. Raepsaet staat in het licht te verschijnen, en zal het rapport bevatten van de Commissie, in 1815 tot regeling der Grondwet van de Nederlanden zaamgesteld. In alle opzichten is dit Deel te meer van belang, dewijl de geleerde schrijver, Lid dier Commissie geweest zijnde, juist al de verbeteringen, welke men later in de Grondwet der Nederlanden wenschelijk achtte, er, van den beginne af aan, in had willen gebragt zien. Eene Levensschets en Afbeelding zullen dit Deel verder verrijken. De uitgave geschiedt te Gent, bij Annoot. In Duitschland heeft men reeds groote bestellingen van dit Werk gedaan; en geen wonder: het is een der schoonste bijdragen tot de geschiedenis der noodlottige regering van Willem I in België.

Te Parijs is in den Plantentuin eene nieuwe Mineralogische Gallerij aangelegd, ter lengte van 300 en ter breedte van 40 voeten, op Corintische zuilen rustende, en door lantaarns in het dak verlicht. Vier rijen kassen zijn, door middel van rondlopende estrades, boven elkaar geplaatst. Aan de einden, zijn een aantal amfitheatres voor de lessen, werkplaatsen voor de Professoren, en vestibulen voor tentoonstellingen aan het publiek. Over het miljoen voorwerpen uit het Delfstoffelijk rijk zijn in deze prachtige verzameling bij elkander. Voor den ingang zijn de marmarbeelden geplaatst van Cuvier, Buffon en Jussieu.

(Wordt nu en dan vervolgd.)

ADVERTENTIEN.

Getrouwd

G. HAZEMEIJER,
1°. Luit. 7de Afd. Inf.
en
P. B. DEPPEN.

's Bosch,
den 28. November, 1840.

Heden beviel voorspoedig van eene DOCHTER, Vrouwe
A. C. M. VAN DER DOES DE
WILLEBOIS, geboren LUYBEN.

's Bosch:

den 26. November, 1840.

Men verlangt te huren in de Provincie Noord-Brabant tegen 1 Mei 1841, een goed onderhouden BUITEN HUIS, geschikt tot ZOMER- en WINTER-VERBLIJF, voor een klein Huisgezin, gelegen in de nabijheid van eene plaats, waar men zich van dagelijkse benodigdheden kan voorzien, en in eene landstreek welke eene bijzondere goede gelegenheid voor de Jagt aanbiedt. Men addressere zich onder Letter A met opgave van Huurprijs enz. bij de Boekhandelaars BROESE & Comp. te Breda.

ADRIANUS VAN DE WERK, Notaris te Zevenbergen, zal voor de Erfgenamen van den Heer FRANCISCUS DOMINICUS VAN ERTRIJK en Mejufvrouw JOHANNA PETRONELLA VAN ELSACKER, te Elten overleden, publiek verkoopen:

25 Bunders, extra beste ZAAI- en WEILANDE N, gelegen onder de Gemeente van Zevenbergen, in de polders de groote Schenkeldijk, de Koekoek, het Oudland en de Meeren, en

Eene STEENEN BOEREN-SCHUUR, staande binnen Zevenbergen, in de Kerkstraat.

De Zittingen zullen gehouden worden te Zevenbergen, op den 3e en 17e December 1840.

Beiden des namiddags om 4 uren.

Brevet d'Invention et de Perfectionnement. Lampes mécaniques perfectionnées.

LAMPES à REGULATEUR

prix fixes.

Mr. CHANCE de Paris seul depositaire des LAMPES à REGULATEUR en Hollande, à l'honneur d'informer le public, qu'il vient d'arriver en cette ville avec le plus brillant assortiment de LAMPES en tout genre.

Il invite les amateurs de belle lumière et de bonnes LAMPES, qui ne consomment que la moitié de l'huile des Lampes ordinaires à visiter son Magazin chez Mr. GOMMERS, Oud-Keizershof à Bois-le-duc.

Il ne restera en cette ville que jusqu'au 15 Decembre, il y aura toujours des Lampes allumées.

Een PERSON, van middelbare jaren, biedt zijne dienst aan, voor het TAFELBEDIENEN, zijnde hij ook bekend met het opmaken en larderen van Pluimgedente en Wild.

Die hierop reflecteren, gelieven zich te adresseren op de Molenbrug, in de Vughterstraat Letter V. 127 F. MERKS.

LATERE BERIGTEN

FRANKRIJK.

— Sint Jan d'Acre is in de magt der geallieerden gevallen; het bombardement, dat den 3. November plaats had, heeft slechts drie uren geduurd. Een geheel Egyptisch regiment is, door het springen van een kruidmagazijn, vernield geworden. De stad, die gruwelijk geleden had, is 's nachts ontruimd, en de geallieerden hebben er den 4. bezit van genomen. De Vereenigde Mogendheden hebben 18 dooden en 42 gewonden. De Egiptenaars tellen van 1700 tot 2000 gedooden door de ontploffing, en 300 op de waken. — De stoomboot Phénix, die deze tijding te Maltha heeft aangebragt, is verder naar Engeland doorgegaan. — Alexandrië was nog steeds in rust; Ibrahim-Bassa ging zijne troepen alsnu vereenigen, en eene aanvallende houding aannemen. — Vier Engelsche stoomboten en een fregat hadden het bombardement van St. Jan d'Acre voltrokken.

— De Oud-regentes van Spanje doet dagelijks, na de Mis te hebben gehoord, wandelingen ter bezigtiging der voornaamste bijzonderheden van de Hoofdstad. Haar gevolg bestaat slechts uit vijf personen: Dona Maria Cruz-Alvarez, Staatsie-dame; don José del Castello, Secretaris der Koningin, oud-Minister ad interim van Buitenslandsche zaken; de jonge Graaf Roqueta, kolonel der garde, kamerheer; en de Heeren Gaviria en Paradella, de een schatmeester, de ander zaakgelastigde.

— De Emir-Beschir Schiab, Prins van den Libanon, heeft aan den H. Vader verlof verzocht, om zich met een gevolg van 120 personen te Rome te mogen komen vestigen. De Propaganda, in wier handen dit verzoek ter afdoening gesteld was, heeft den Emir doen weten, dat hij komen kon, doch niet rekenen moest op enige ondersteuning van den Staat. De Emir heeft geantwoord, dat hij alleen de gastvrijheid vroeg, maar geen onderstand, aangezien hij genoegzame middelen bezat, om in zijne behoeften en in die zijner hofhouding te voorzien. — De Wilvers, die dit berigt mededeelt, voegt er den wensch bij, dat deze tachtigjarige Vorst zich in de Heilige stad de laatste dagen zijns levens ten nutte mogen maken, om zich door berouw en boete de goddelijke barmhartigheid te verwerven, wegens gruwelen van moord en foltering, aan onderdanen, weldoeners, vrienden en bloedverwanten gepleegd, welke laatste hij oogen en tong heeft doen uitrukken, om zich een onverhinderden gang tot het oppergezag te bezorgen. — In de volgende week komen wij nader op dezen beruchten Emir terug.

Ter Boek- en Courantdrukkerij van D. A. A. DE ROOY te 's Bosch